

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010196
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612010196.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanej I.. T. T. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/48/2012 zo dňa 2. 4. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 20. októbra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/48/2012 zo dňa 2. 4. 2014 bola obžalovaná oslobodená spod obžaloby pre skutok, že

dňa 15.2.2005 v čase okolo 13,00 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Škodia Felícia ev. č. TS 525-AA po ceste I./18 v smere Levoča - Spišský Hrhov kde v km 635,950 na zľadovatelej čerstvo zasneženej ceste, pri jazde neprispôsobila svoje správanie situácii v cestnej premávke svojim schopnostiam, nevenovala sa plne vedeniu vozidla, nesledovala situáciu v cestnej premávke a éneprispôsobila rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a poveternostným podmienkam, čím porušila ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 2 písm. c/, § 15 ods. 1 Zákona č. 315/1996 Zb. zákonov O premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, účinného do 28.2.2005, pričom v tiahlej pravotočivej zákrute v miernom klesaní v smere jej jazdy, prešla s vozidlom do protismeru, kde ľavou prednou časťou vozidla narazila do ľavej prednej časti protiidúceho nákladného motorového vozidla zn. Volvo FH12, ev. č. SN- 163-AM s návěsom značky ASKO ev. č. SN010YA, ktoré viedol vodič S. I., v dôsledku čoho vozidlo Škodia Felícia odhodilo do priekopy pri ceste na pravú stranu v smere jazdy, pričom sa vozidlo Volvo s návěsom dostalo do protismerného jazdného pruhu, kde čelne narazilo do oproti idúceho malého dodávkového motorového vozidla zn. Citroen C8 ev. č. SK-204AJ, ktoré viedol vodič D. J. a toto vozidlo pre sebou tlačilo až na zvodidlá a zábradlie mostu, s ktorým ho prerazilo a zišlo do ľavej priekopy, kde vozidlo Citroen ostalo zatlačené pod kamiónom, následkom čoho utrpel vodič vozidla Citroen D. politraumu a traumatickohemarogický šok, pričom týmto zraneniam na mieste podľahol, kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 1.1.2006,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodených 1/ P. J., nar. XX.X.XXXX, bytom D., ul. T. č.XXX/X, 2/ T. N. rod. J., nar. XX.X.XXXX, bytom D., ul. T. č.XXX/X, 3/ I. J., nar. XX.X.XXXX, bytom D., ul. T. č.XXX/X, 4/ J. J., nar. XX.X.XXXX, bytom D., ul. T. č.XXX/X, 5/ D. poisťovňa - pobočka D., 6/ G. I. nar. X.XX.XXXX bytom C., T. XX, 7/ P. I. nar. XX.X.XXXX bytom D. Y. č. XX, 8/ N. D. poisťovňa a.s. B. cesta X/A, J. s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktoré písomne zdôvodnil na č.l. 1644.

V písomnom odôvodnení podaného odvolania prokurátor poukázal na znalecký posudok vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, z ktorého je potrebné pri hodnotení dôkazov vychádzať aj napriek tomu, že pracuje s dvoma variantmi príčin dopravnej nehody a to z toho dôvodu, že jeden z variantov „vykresľuje“ ako viac pravdepodobný. Pokiaľ je táto väčšia pravdepodobnosť jedného z dvoch variantov následne podporená existenciou ďalších dôkazov, na ktoré prvostupňový súd nevedno z akých príčin nevzhladol, nemožno súhlasiť s vyhodnotením dôkazov tak, ako to vykonal prvostupňový súd, pokiaľ neprihliadal na podporné dôkazy.

Podľa prokurátora Ústav jednotlivé varianty vyhodnotil i vo vzťahu k stopám miesta zrážky, pričom z technického hľadiska možno konštatovať, že ak olejová škvrna súvisí s predmetnou dopravnou nehodou, potom miesto zrážky jazdnej súpravy a vozidla Škoda sa nachádzalo v jazdnom pruhu jazdnej súpravy. V ďalšom prokurátor podrobne rozoberá technické príčiny, ktoré mali vplyv na dopravnú nehodu a poukázal nato, že prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie na spochybnení pôvodu olejovej škvryny. V ďalšom písomnom zdôvodnení podrobne poukázal na výpovede svedkov, znalca Ing. Onderuša, ako aj na protokol o dopravnej nehode.

Prokurátor má za to, že z vykonaných dôkazných prostriedkov bol preukázaný jednoznačný súvis olejovej stopy s uvedenou dopravnou nehodou a preto v takomto prípade je potrebné prihliadať na variant č. 1 posudku Ústavu, ako aj na podporné dôkazy a to výpoveď neb. svedka Alexandra I., po druhé na okolnosť, že tachograf nezaznamenal zníženie rýchlosti jazdnej súpravy, ktorá je charakteristická pri strate smerovej stability.

Ako na ďalší podporný dôkaz poukázal na výpoveď svedka I. G., z ktorého vyplýva nepochybná súvislosť olejovej stopy s dopravnou nehodou, pretože nik iný ako účastník nehody tam nemohol tú olejovú stopu zanechať a v konečnom dôsledku aj na záver posudku Ústavu, resp. doplnku k posudku Ústavu a výpovedi znalca Onderuša vo veľmi krátkom čase podľa Ústavu 0,75 s, ktorý ubehol od zrážky vozidiel do momentu, kde sa Volvo dostalo k stope č. 3. V ďalšom poukázal na výpoveď znalca Onderuša o znečistení vozidla Felcia a aj na konštatovanie Ústavu, že ak olejová stopa súvisí s nehodou, zaručuje táto okolnosť konkrétne miesto zrážky v jazdnom pruhu jazdnej súpravy Volvo bezohľadu na okolnosti uvedené v bode 4.

Prokurátor v rámci záverečného návrhu v písomnom odôvodnení má zato, že prvostupňový súd pochybil pri hodnotení vykonaných dôkazov, pretože súd vyhodnotil dôkazy jednostranne iba v prospech obžalovanej, na viaceré okolnosti vyplývajúce z vykonaných dôkazov vôbec neprihliadol a ani sa nimi vo svojich právnych úvahách nezaoberal. Navrhol v písomnom odôvodnení odvolania, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a prikázal mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obhajca obžalovanej v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu na č.l. 1656 sa vyjadril, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a spravodlivý a navrhol, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázal na podrobné písomné zdôvodnenie podaného odvolania okresným prokurátorom a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu podaného odvolania.

Obhajca sa pridrižoval písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná navrhla zamietnuť odvolanie prokurátora a pridrižovala sa záverečného návrhu svojho obhajcu.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre

rozhodnutie o vine, resp. o nevine obžalovanej a tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovanej JUDr. T. T..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, keď oslobodil obžalovanú spod skutku, ktorý bol predmetom obžaloby a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré veľmi podrobne uviedol a aj rozviedol v podrobnostiach v napadnutom rozsudku, pričom krajský súd zistil, že všetky vykonané dôkazy okresný súd vykonal zákonným spôsobom a v tomto smere nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu.

V prvom rade krajský súd po preskúmaní veci zistil a konštatuje, že už v rámci prípravného konania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a orgánmi činnými v trestnom konaní boli do konania pribratí znalci z odboru dopravy, na ktoré poukázal okresný súd, ako aj Ústav súdneho inžinierstva v Žiline.

Z predloženého trestného spisu krajský súd zistil, že vyšetrovateľ PZ SR svojím uznesením zo dňa 15. 2. 2005 začal podľa § 160 os. 1 Tr. por. trestné stíhanie vo veci a následne boli vykonávané úkony trestného konania, ktoré smerovali k objasneniu zistenia príčin dopravnej nehody (pribratie znalca z odboru dopravy, Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, ktorý podal znalecký posudok na č.l. 123 až 199), pričom tento posudok bol vyžiadaný uznesením zo dňa 22. 12. 2005 a dátum ukončenia spracovania posudku je 24. 9. 2007.

Krajský súd ďalej zistil na č.l. 954 z uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Poprad, že vyšetrovateľ vzniesol obvinenie a stíhal obžalovanú ako obvinenú pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. na základe uznesenia zo dňa 20. 1. 2009 a ďalej krajský súd zistil, že prokurátor podal obžalobu na obžalovanú 1. 3. 2012.

Po preskúmaní aj konania, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, teda úkonov v rámci prípravného konania, krajský súd konštatuje, že v rámci objasnenia príčin vznikutej dopravnej nehody bolo už v prípravnom konaní vykonané rozsiahle dokazovanie, ktoré potom následne v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní vyhodnotil okresný súd.

K samotnému odvolaniu prokurátora, ktoré smerovalo v neprospech obžalovanej a v podstate v tom smere, že podľa názoru prokurátora okresný súd hodnotil len dôkazy v prospech obžalovanej a neprihliadol aj na dôkazy v neprospech obžalovanej, ktoré krajský súd citoval v rámci podaného písomného odvolania zo strany prokurátora, krajský súd zaujíma tento právny názor.

Ako to vyššie odvolací súd citoval, okresný súd všetky dôkazné prostriedky vykonal zákonným spôsobom a v napadnutom rozsudku tieto aj podrobne rozviedol a následne logicky sa vyjadril akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov v prospech obžalovanej a aké úvahy ho viedli k oslobodeniu obžalovanej spod obžaloby okresného prokurátora.

Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na rozsiahle písomné zdôvodnenie napadnutého rozsudku a pre úplnosť poukazuje na závery Ústavu súdneho inžinierstva, ako aj na výpoveď znalca Ing. Pavla T., PhD. Tak, ako to uviedol okresný súd, aj krajský súd poukazuje na závery Ústavu a to najmä na konečné závery Ústavu, ktoré vyhodnotil a technicky označil variant 1 a variant 2.

V prípade variantu č.1 (k zrážke vozidla Volvo a Škoda Felícia došlo v jazdnom pruhu jazdnej súpravy, teda vozidlo Škoda Felícia prešlo do protismerného jazdného pruhu), možno konštatovať, že došlo k strate smerovej stability vozidla Škoda a jeho prejazdu do protismerného jazdného pruhu. Táto skutočnosť, je v súlade s opisom pohybu vozidla Škoda Felícia vodičom jazdnej súpravy. Od okamihu

počiatku straty smerovej stability vozidla Škoda po okamih zrážky došlo k poklesu rýchlosti vozidla Škoda. Z technického hľadiska nie je možné exaktne ustáliť, aký dlhý čas trvala smerová nestabilita vozidla Škoda a preto nie je možné exaktne ustáliť rýchlosť pohybu tohto vozidla na začiatku straty smerovej stability. Z technického hľadiska možno iba konštatovať, že na začiatku straty smerovej stability bola rýchlosť vozidla Škoda vyššia o minimálne 5 km/hod. Rýchlosť vozidla Škoda Felícia na začiatku straty smerovej stability bola minimálne 55 km/hod.

V prípade variantu č. 2 (k zrážke vozidla Volvo a Škoda Felícia došlo v jazdnom pruhu vozidla Škoda, teda jazdná súprava prešla do protismerného jazdného pruhu), možno konštatovať, že došlo k prejazdu jazdnej súpravy do protismerného jazdného pruhu. Túto skutočnosť opisuje vodička vozidla Škoda.

Z analýzy tachografového záznamu jazdnej súpravy vyplýva, že tesne pred zrážkou s vozidlom Škoda Felícia sa jazdná súprava pohybovala určitý čas konštantnou rýchlosťou cca 60 km/hod. Tesne pred zrážkou teda nedošlo k viditeľnému poklesu rýchlosti jazdnej súpravy. Z uvedeného vyplýva, že prípadný prejazd jazdnej súpravy do protismerného jazdného pruhu by bol vysvetliteľný iba nesprávnym smerovým vedením jazdnej súpravy.

Z vykonaných výpočtov vyplýva, že vozidlo Citroen sa v okamihu zrážky s jazdnou súpravou pohybovalo rýchlosťou cca 38 km/hod. Uvedená hodnota rýchlosti je vysvetliteľná tým, že vodič tohto vozidla reagoval pred zrážkou brzdením. V prípade variantu č. 1 mohla byť podnetom pre reakciu smerová nestabilita vozidla Škoda Felícia a v prípade variantu č. 2 mohol byť podnetom pre reakciu prejazd jazdnej súpravy do protismerného jazdného pruhu - pred zrážkou s vozidlom Škoda.

Vyhodnotenie technickej príčiny dopravnej nehody k jednotlivým variantom je nasledovné :

Variant č. 1 - k zrážke vozidla Volvo a Škoda Felícia došlo v jazdnom pruhu jazdnej súpravy, teda vozidlo Škoda prešlo do protismerného jazdného pruhu. V tomto prípade možno konštatovať, že technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodičky vozidla Škoda to tak, že vozidlo viedla tak, že došlo danom povrchu vozovky k strate smerovej stability vozidla a jeho prejazdu do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke s protiidúcou jazdnou súpravou.

Variant č. 2 - k zrážke vozidla Volvo a Škoda Felícia došlo v jazdnom pruhu vozidla Škoda, teda jazdná súprava prešla do protismerného jazdného pruhu. V prípade tohto variantu možné konštatovať, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča Volvo. Nesprávnym prvkom jeho techniky jazdy bolo nesprávne smerové vedenie vozidla v dôsledku čoho došlo k prejazdu do protismerného jazdného pruhu.

Obidva varianty priebehu nehodového deja sú z hľadiska výpočtu zrážky a pohybu vozidiel po zrážke technicky prijateľné a ani jeden nie je možné jednoznačne vylúčiť. Z technického hľadiska je možné iba sa vyjadriť v rovine pravdepodobnostnej - pravdepodobnejší sa javí variant č. 1, vzhľadom k tomu, že pri jazde v zákrute kedy dôjde k strate smerovej stability vozidla dochádza k opusteniu jazdného pruhu vozidla spravidla v smere dotyčnice k vozovke, teda v súlade s pohybom vozidla Škoda pri variante č. 1. Z tachografického záznamu vyplýva, že jazdná súprava sa pred zrážkou s vozidlom Škoda pohybovala určitý čas konštantnou rýchlosťou. Z uvedeného vyplýva, že tesne pred zrážkou nedošlo k zníženiu rýchlosti jazdnej súpravy, ktoré je charakteristické pri strate smerovej stability. Jednotlivé varianty boli vyhodnotené i vo vzťahu k stopám v mieste zrážky, pričom z technického hľadiska možno konštatovať, že ak olejová škvrna súvisí s predmetnou dopravnou nehodou, potom miesto zrážky jazdnej súpravy a vozidla Škoda sa nachádzalo v jazdnom pruhu jazdnej súpravy.

V dodatku zo dňa 19. 12. 2008 k znaleckému posudku Ústav rieši nasledovné - keďže z predložených podkladov (fotodokumentácie poškodenia vozidla Volvo, výpovede svedkov) vyplýva, že pri dopravnej nehode došlo k takému poškodeniu servoriadenia, v dôsledku ktorého došlo k úniku prevádzkovej kvapaliny, Ústav keďže nedisponuje takým softwarovým vybavením, ktorým by bolo možné simulovať prípadné vytrhnutie rúrky servoriadenia ohnutou hranou nárazníka, ako následok zrážky vozidla Volvo a Škoda Felícia, z technického hľadiska možno konštatovať, že je technicky prijateľné, aby v dôsledku zrážky vozidiel Volvo a Škoda došlo k takému poškodeniu servoriadenia, v dôsledku ktorého došlo k úniku prevádzkovej kvapaliny zo servoriadenia. K poškodeniu servoriadenia, v dôsledku ktorého došlo k úniku prevádzkovej kvapaliny servoriadenia mohlo dôjsť iba vtedy, keď došlo k dostatočnému

silovému pôsobeniu ľavej prednej časti vozidla Volvo s iným vozidlom, prípadne terénom. Uvedená podmienka je splnená jednak pri zrážke vozidla Volvo s vozidlom Škoda a tiež pri zrážke vozidla Volvo s vozidlom Citroen a mohla byť splnená i pri zrážke vozidla Volvo so zábradlím, technicky je prijateľné, že táto nemusela byť splnená, pretože deformáciu zábradlia mohlo spôsobiť i vozidlo Citroen. Pri kontakte vozidla Volvo s protisvahom priekopy s najväčšou pravdepodobnosťou nedošlo k poškodeniu servoriadenia s následným únikom o servokvapaliny vzhľadom k tomu, že na fotodokumentácii poškodenia vozidla Volvo nie sú v oblasti servoriadenia viditeľné stopy po kontakte so zeminou.

Keďže nie je známy charakter olejovej škvŕny, nie je známe ako množstvo oleja bolo potrebné na zanechanie stopy jednotkovej dĺžky - dĺžky 1 m, nie je možné vypočítať potrebné množstvo servokvapaliny na vytvorenie škvŕny od miesta zrážky po opustenie vozovky vozidlom Volvo. Od okamihu zrážky vozidiel Volvo a Škoda Felícia po okamih kedy vozidlo Volvo začalo opúšťať vozovku uplynul čas cca 3,7 sec, v prípade že olejová stopa bola vytvorená vytekajúcou servokvapalinou vozidla Volvo, potom olejová stopa nemohla vzniknúť bezprostredne v mieste zrážky, nakoľko od okamihu prerušenia uzavretého okruhu servoriadenia po okamih, kedy sa servokvapalina dostala na vozovku musel uplynúť určitý čas.

Z technického hľadiska je síce prijateľné, že k poškodeniu servoriadenia došlo pri náraze vozidla Volvo s vozidlom Škoda Felícia, s istotou to však nie je možné preukázať. K uvedenému poškodeniu mohlo dôjsť i pri zrážke vozidla Volvo s vozidlom Citroen. Servokvapalina je pri prevádzke vozidla Volvo pod tlakom, pri prerušení uzavretého okruhu servoriadenia kvapalina uniká, pričom čas od okamihu prerušenia okruhu po okamih, kedy kvapalina dopadne na vozovku súvisí od mnohých faktorov, ktoré nie je možné zistiť, jedná sa najmä o faktory ako - veľkosť otvoru, ktorý prvotne vznikol pri poškodení servoriadenia a ktorým začala kvapalina unikať - smer, pod ktorým kvapalina prvotne začala unikať - skutočnosti, či kvapalina unikala priamo na vozovku, alebo najprv došlo ku kontaktu kvapaliny s inou časťou vozidla (napr. nárazník) a až tak následne kvapalina vytekala na vozovku, atď.

K týmto záverom Ústavu, ktoré krajský súd vyššie uviedol zhodne ako okresný súd v napadnutom rozsudku, je potrebné uviesť, že Ústav vychádzal zo všetkých nazhromaždených dôkazov vo vzťahu k predmetnej dopravnej nehode, ktoré boli zdokumentované na samotnom mieste dopravnej nehody, pričom vychádzal a bral do úvahy aj výpovede účastníkov dopravnej nehody, preto aj krajský súd posudok Ústavu vyhodnotil ako správny a zákonný a tak ako aj okresný súd, vyhádzať zo záverov Ústavu.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu zo strany prokurátora krajský súd zastáva názor, že okresný súd dospel k správne právnemu názoru, pretože na základe podrobne rozobratých variantov dopravnej nehody nemožno bez akýchkoľvek pochybností zistiť a konštatovať, že bola to práve obžalovaná, ktorá spôsobila vznik dopravnej nehody.

Krajský súd zastáva názor, že okresný súd zákonným spôsobom aplikoval zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), pretože aj podľa názoru krajského súdu nemožno bez akýchkoľvek pochybností dospieť k jednoznačnému záveru, že bola to obžalovaná, ktorá ako vodička motorového vozidla spôsobila vznik dopravnej nehody tak, ako je to v podrobnostiach uvedené v skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba.

Úplne záverom krajský súd dodáva, že v rámci rozsiahleho vykonaného dokazovania ako to vyplýva z trestného spisu na č.l. 1 až 1623 nebola bez akýchkoľvek pochybností odstránená skutočnosť, že bola to práve obžalovaná, ktorá ako vodička zapríčinila vznik a priebeh dopravnej nehody a preto oslobodenie obžalovanej spod skutku, ktorý bol predmetom obžaloby je podľa názoru krajského súdu v úplnej zhode so zákonom.

Zákonný je aj výrok podľa § 288 ods. 3 Tr. por. keď okresný súd poškodené strany odkázal s ich nárokmi na občiansko - súdne konanie, pretože obžalovaná bola oslobodená a citované zákonné ustanovenie je kogentné, ktoré okresný súd musel zo zákona aplikovať.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok
nie je prípustný.